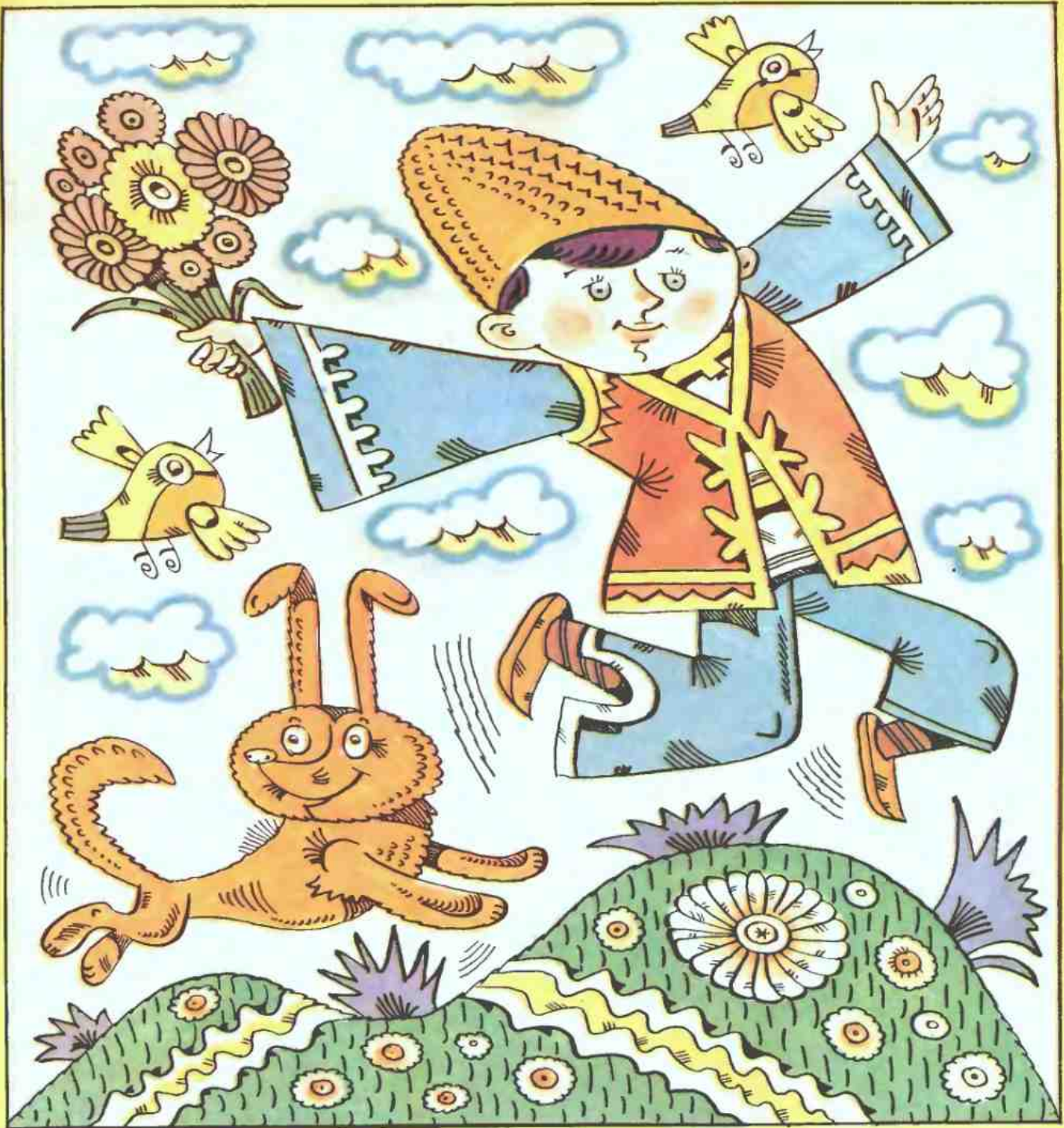

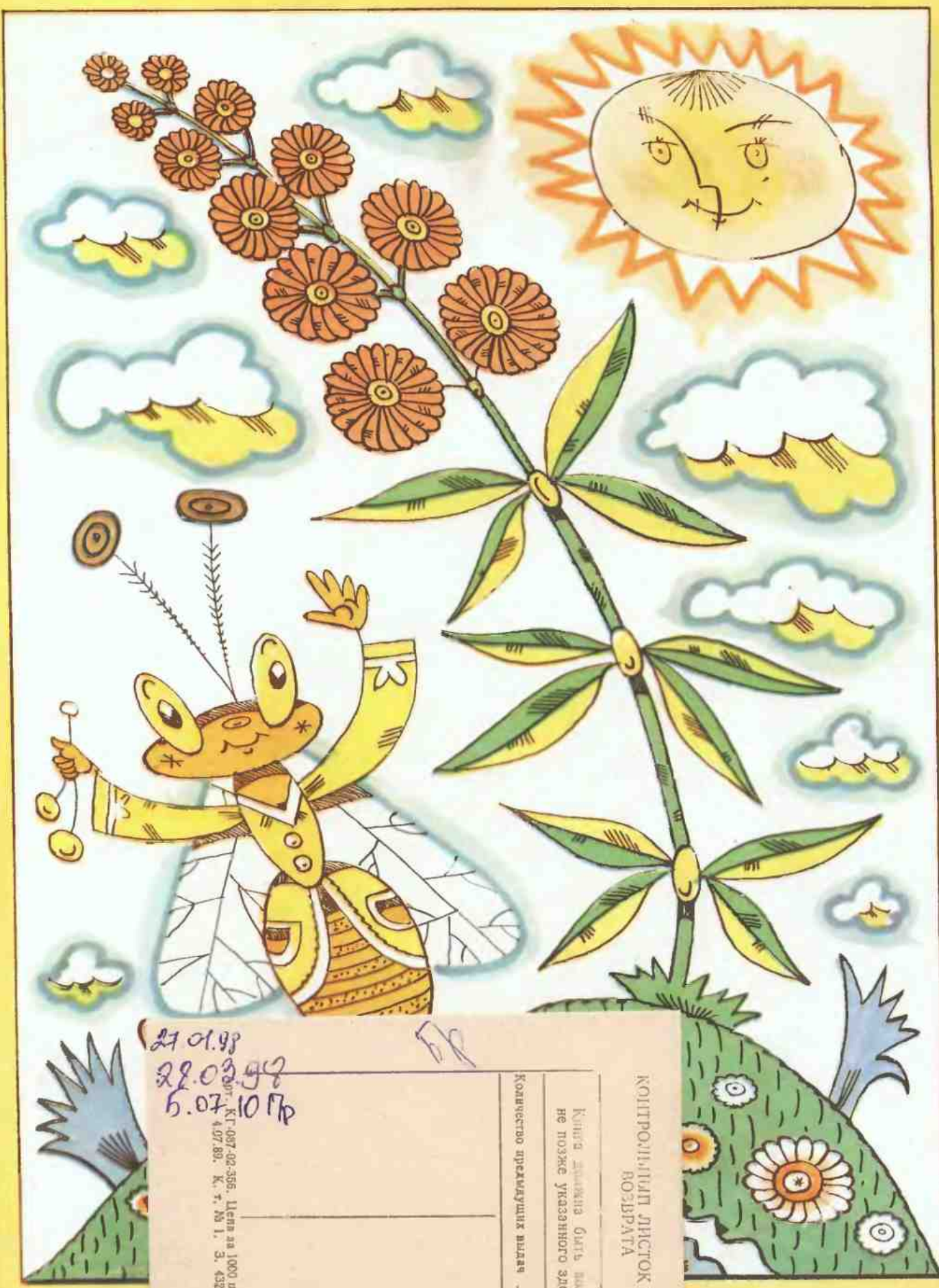
8111014
МА В 48

Грізоре Вієру

МАМИНА ПІСНЯ

27.01.98
28.03.98
5.07.10 ПР

Кіт-487-92-356. Ленін на 1000 мрт.-80 к
4.07.80. К. і. № 1. З. 4329-13 м.

Колличество предыдущих выдач _____

Книга должна быть возвращена
не позже указанного здесь срока

КОЛЛЕКЦИОНЕР ДИСТРОК СРОКОВ
ВОЗВРАТА

МА 84 МОЛД
В-42 2-3

Грігоре Вієру

МАМИНА ПІСНЯ

ВІРШІ

Для молодшого шкільного віку

Упорядкування та
переклад з молдавської
ПЕТРА ЗАСЕНКА

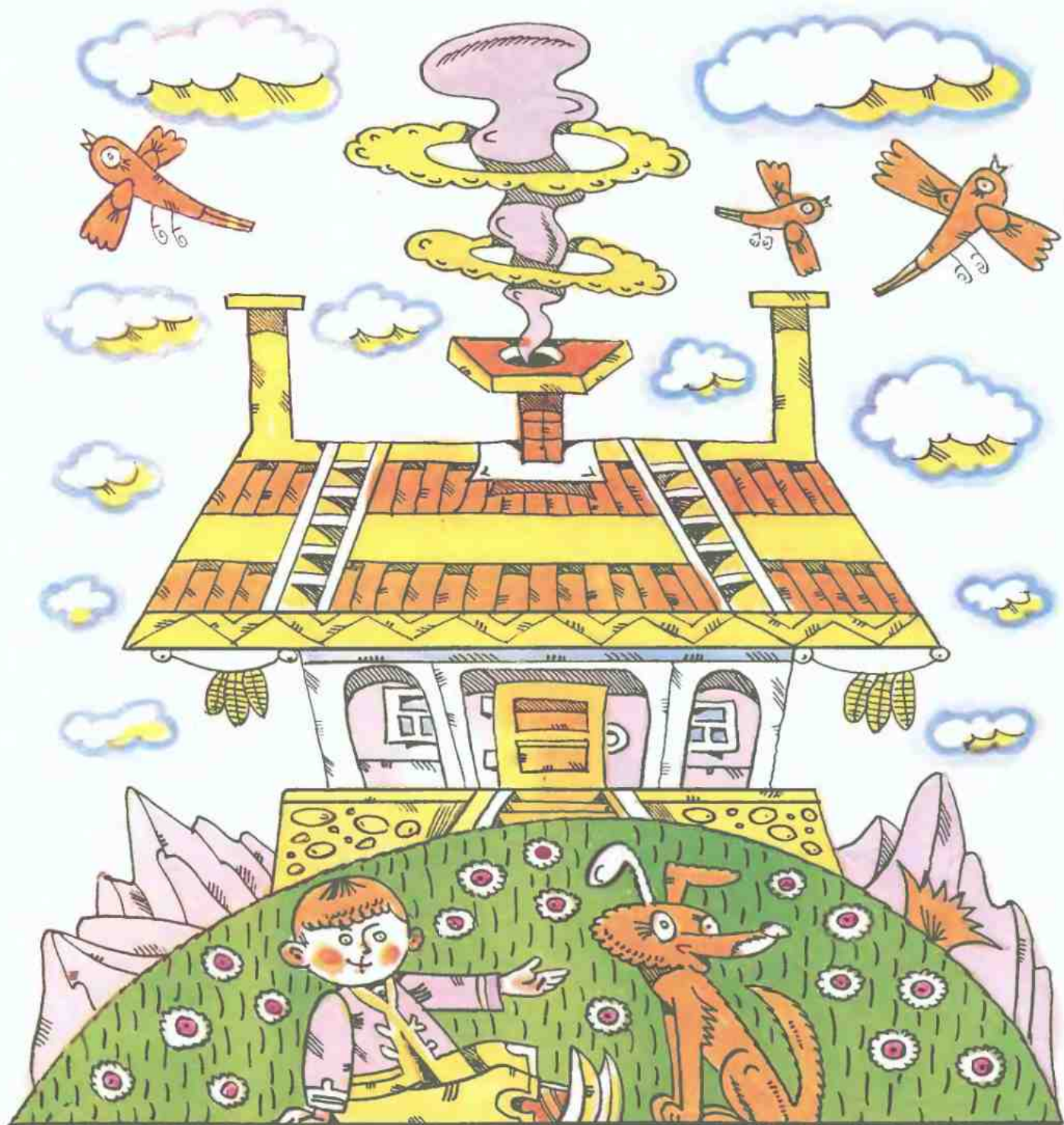

Художник
Вадим ІГНАТОВ

МІЗ

КИЇВ «ВЕСЕЛКА» 1991

Городская ЦБС
1991

ПІСНЯ ПРО МАМУ

— Мамо рідна, не томись,
Не трудися, як колись.
Є у мене гроші й дім —
Поможу тобі усім.
Не маленький в тебе син —
Вже дожив я до сивин.

— Хоч прожив ти півжиття,
Та для мене ти — дитя.
Хоч гучне твоє ім'я —
Зву тебе синочком я.
Хоч живеш ти не в журбі —
Я журюся по тобі.

— Від зорі і до зорі
Ти клопочешся в дворі.
Всі стежки твої в траві
Знають бджоли польові.
Мамо, кинь труди свої —
Будем жить в одній сім'ї.

— Дуже високо твій дім —
Голова болить у нім.
Під вікном не лине сміх,
Не шумить гіллям горіх.
І зозуля не кує —
Пропаде життя моє.

КВІТКА ДОБРА

Краю рідний, ти не цвіт осінній,
Краю любий, ненаглядний. Ти —
Красен цвіт у сонячній промінні,
Зрошений сльозою чистоти.
Цвіте мій живлющий,
Цвіте невмирущий,
Краю рідний мій,
Ти — мій дім щасливий,
Друг мій незрадливий,
Я навіки твій.

Краю рідний, ти не цвіт холодний,
Краю любий, ненаглядний. Ти —
Красен цвіт любові до народів,
Зрошений сльозою чистоти.
Цвіте мій одвічний,
Цвіте героїчний,
Краю рідний мій,
Ти — мій дім щасливий,
Друг мій незрадливий,
Я навіки твій.

Краю рідний, ти не цвіт незнаний,
Краю любий, ненаглядний. Ти —

Красен цвіт Іона, або Анни,
Зрошений сльозою чистоти.
Ти мій цвіте ясний,
Ніжний і прекрасний,
Краю рідний мій,
Ти — мій дім щасливий,
Друг мій незрадливий,

Я НАВІКИ твій.

ЛЮБИЙ КРАЙ

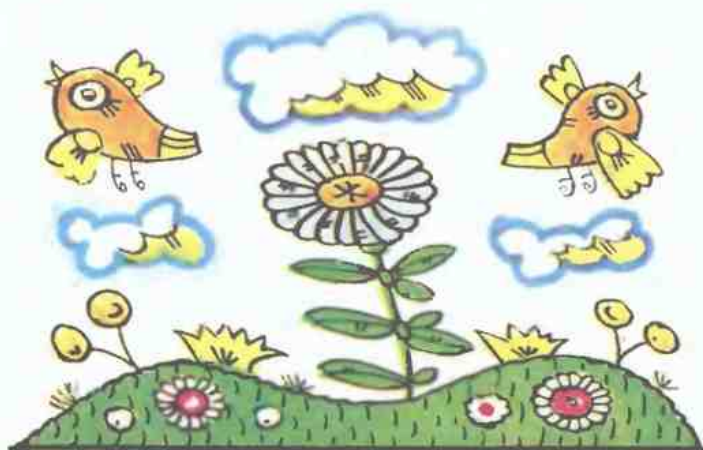
Пісня-гра

Місяцю травню, зелен розмаю,
Ти цвіти нам і цвіти.
Любий мій краю, рідний мій краю,
Будь завжди зі мною ти!
— Я — весна квітуча!
— Ми — земля родюча!
Затанцюєм, заспіваєм,
Нашу землю завітчаєм!

Літо ласкаве, літо нагріте
В полі колосом шумить.
Краю завітний, краю привітний,
Над тобою спів летить!

— Я — сьогодні літо!
— Ми — наш край завітний!
Затанцюєм, заспіваєм,
Нашу землю завітчаєм!

Осінь гостинна, лагідна осінь
Яблука рум'янить нам.
Краю мій любий, дзвінкоголосий,
Я себе тобі віддам.
— Я — пора осіння!
— Ми — земля цвітіння!

Затанцюєм, заспіваєм,
Нашу землю заквітчаєм!

Небо зимове, небо несвітле
Білим цвітом стеле путь.
Краю мій любий, краю завітний,
Ти завжди щасливий будь!
— Я — пора зимова!
— Ми — земля казкова!
Затанцюєм, заспіваєм,
Нашу землю заквітчаєм!

НОВИЙ ДІМ

Муляр був у нас недавно,
З цегли виклав стіни дому.
Ой, до нас приходив муляр,
Тільки ми не були вдома.

Столяр був у нас недавно,
Двері змайстрував для дому.
Ой, до нас приходив столяр,
Тільки ми не були вдома.

Маляр був у нас недавно,
Фарбував він стіни дому.
Ой, до нас приходив маляр,
Тільки ми не були вдома.

І монтер до нас приходив,
Світло він провів для дому.
Ой, монтер до нас приходив,
Тільки ми не були вдома.

В домі пахне свіжим хлібом,
Сік смачний у глеках бродить.
Ой, чому ніхто з них нині
До нас в гості не приходить?

РІДНА МОВА

Сонячний вінок,
Роду нашого основа,
Чистої роси ковток —
Слово!
Завжди всяк тобою дише,
Мово — святосте моя,
І листи нащадкам пише,
Мово — вічносте моя!

Хори солов'їв,
Звуки слів — живі оркестри,
Дойни ніжності — твої
Сестри!

Тихе слово нареченій —
Мово — святосте моя,
Материнський дар пісенний —
Мово — вічносте моя!

Ти мені світи,
Як зоря з висот космічних,
Будеш ти сіянь завжди,
Вічно!
Жить тобі в ясну годину,
Мово — святосте моя.
Будеш ти — і я не згину,
Мово — вічносте моя!

ХЛІБ

Людина в землю покладе зерно,
Пролетється Дощ — закілечиться воно.

Під білим Снігом чорна Борозна
На зиму стане домом для зерна.

Весною Сонце вийде залюбки
Позолотити нові колоски.

Колоссям поле зашумить усе,
Колосся з поля Хлібороб звеже,
Щоб Пекарі умілі на столи
Гарячий хліб пошвидше подали.

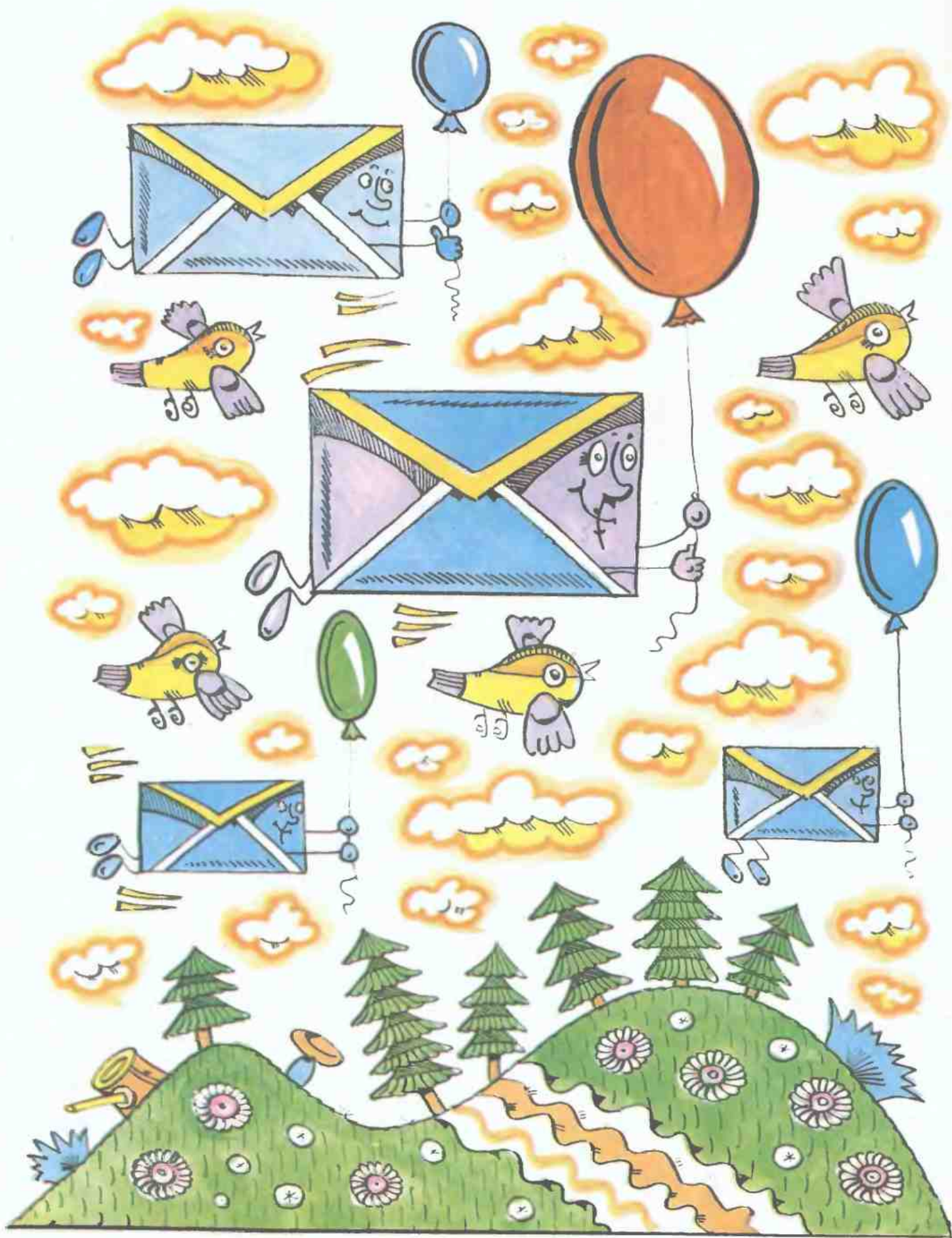
А Жінка візьме паляниці ті,
Поріже на окрайці золоті.

І кожен, хто деліав колосок,
Одержить свій, по совісті, шматок...

Однак щедріших ще ніхто не зна,
Як Сніг і Дощ, як Сонце й Борозна.

Вони свої окрайці з доброти
Таким малятам віддадуть, як ти.

ЛИСТЯ ТАКОЖ ОЧІ МАЄ

Листя також очі має,
Все, що робим, помічає.
Тож ламать гілки не треба —
Листя дивиться на тебе!

Не засмічуйте криниці —
Все те бачать зорі й птиці.
Скаже зірка з високості:
— Не лети до мене в гості!

ЛИСТИ

Поглянь ти на ялинки
У рідній стороні:
Одні із них веселі,
А інші, бач, сумні.

З сумних ялинок зроблять
Сумний-сумний папір,
З веселих же ялинок —
Веселий буде, вір!

Листи напишуть люди
Все на паперах тих:
На сторінках веселих,
На сторінках сумних.

А ті листи приходять
І в той, і в інший дім,
В однім вікні сміються,
Сумують у другім.

Якби я був начальником,
То вирішив би враз
І літерами срібними
Я б написав указ:

«ПАПІР ВИГОТОВЛЯТИ
ЛИШЕ
З ВЕСЕЛИХ ЯЛИНОК!»

ХМАРИНКА

— Я вільна, вільна,— кажеш ти,
Хмаринко.
Не все ти бачиш з висоти,
Хмаринко!
Дмухне лиш тільки вітерець,
Хмаринко,
І ти вже линеш навпростець,
Хмаринко.
На чужині тобі, однак,

Хмаринко,
Немає чим хвалитись так,
Хмаринко!

ДНІ ТИЖНЯ

Біг струмочок, як тепер,
В понеділок, у вівторок,
І у середу й четвер.

Ну й струмочок!
І у п'ятницю й суботу
Він продовжував роботу.

У діброву заховавсь.
Навіть у неділю
Не віддався дозвіллю!

БІЛЯ МОРЯ

— Море, море, море,
Що даруєш, море?
— Рибу й самоцвіти,—
Відказало море,—
Ти як тільки підростеш,
По-геройськи поведеш
Кораблі на море.

— Небо, небо, небо,
Що даруєш, небо?
— Дощ, і сніг, і сонце,—
Відказало небо,—
Ти, як тільки підростеш,
По-геройськи поведеш
Кораблі у небо.

— Тату, тату, тату,
Що даруєш, тату?

— Землю в цвіті запашнім,
Зорі в небі голубім,
Сонце над житами,
Море з кораблями!

ХМАРКА І ВЕСЕЛКА

Хмарко-чаклунко,
Дівчинко-пустунко,
Білу кіску розпустила,
Над полями розпушила,
Хмарко-чаклунко!

Хмарко-чаклунко,
Дівчинко-пустунко,
Розняла над полем крила,
Де ти кіску загубила,
Хмарко-чаклунко?

Хмарко-чаклунко,
Дівчинко-пустунко,
По крайнебу ти промчалась,
В небі стрічечка зосталась,
Стрічка барвиста!

КОЛИСКОВА

Спи, пташинко, засинай,
Люлі-люлі-бай.
Рада мама коло хати,
Люлі-люлі-бай,
Свою пташку колихати,
Люлі-люлі-бай.

Люлі-люлі, рідний мій,
Люлі-люлі-бай,
І татусь радіє твій,
Люлі-люлі-бай.
Ми утрюх усі щасливі,
Люлі-люлі-бай.
Ходить сон по нашій ниві,
Люлі-люлі-бай...

ПОРИ РОКУ

Пісенька-гра

Радісна весна настала,
Вся земля зелена стала,
Вся земля зелена стала,
Молода весна настала!
Де зелений колір?
— Ось він, зелений!

Легідне настало літо,
Золотаве в полі жито,

Золотаве в полі жито,
Все-таки настало літо!
Де золотавий?
— Ось золотавий!

Ходить осінь по осонні,
Носить яблука червоні,
Носить яблука червоні
Щедра осінь на осонні!
Де ж він, червоний?
— Ось він, червоний!

Біла зимонька настала,
Вся земля алмазна стала,
Тільки небо голубіє,
Навкруги земля біліє!
Де білий колір?
— Ось білий колір!

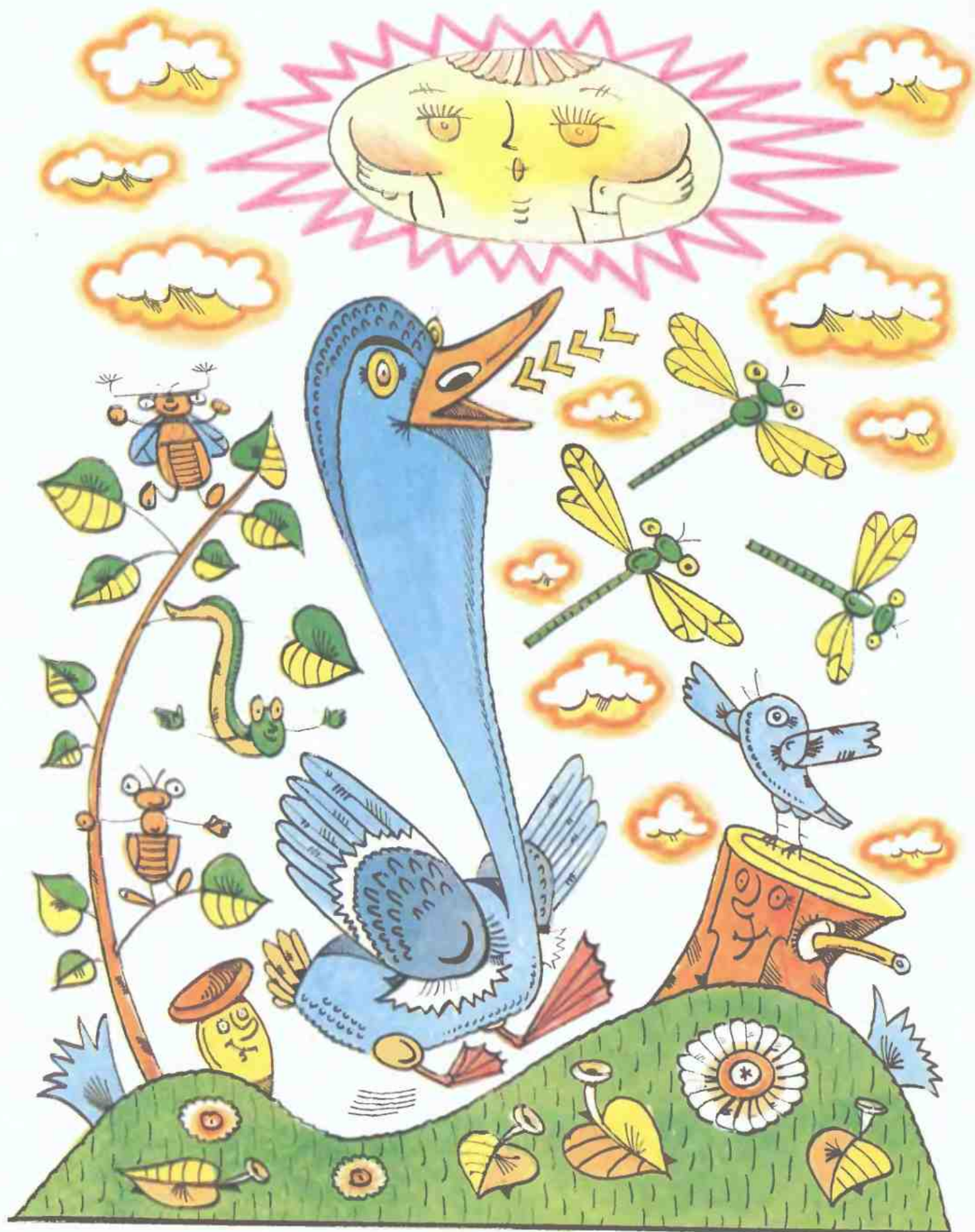
НА КОГО?

— Світить сонечко пригоже,
А на що воно так схоже?
Здогадався, як-не-як?
— На хлібину схоже, так!
Так-так, так-так-так,
Здогадався, як-не-як.

— В небі сходить місяць срібний,
А до чого він подібний?
Здогадався, як-не-як?
— На смачний рогалик, так!
Так-так, так-так-так,
Здогадався, як-не-як.

— Небо зоряне, погідне,
А до чого так подібне?
Здогадався, як-не-як?
— На коштовні шати, так!
Так-так, так-так-так,
Здогадався, як-не-як!

УСІ ПРОКИНУЛИСЬ

Тато рано пробудився,
На роботу спорядився,
А гусак крильми лопоче:
«Вмиць проснись, як їсти схочу».
І синичка рано встала,
Тиху пісню заспівала.
Встала мама — шити, прати,
Я — щоб сонце не проспати.

ВЕСНОЮ

В полі чиста далина,
Полечко,
Гріє сонце, бо весна,
Сонечко!

Нерозбірливі слова
В пісенці —
Зелен-листячко співа
Річеньці.

З краю теплого летить
Ластівка,
У гніздечку буде жить
Ластівка.

ГАЙ-ГАЙОК

Ти насип мені, гайок,
Ягід повен козубок,
За хорошу вдачу
Я тобі віддячу.

Я на тебе напущу
Пісню з теплого дощу,
А ще заспіваю,
Гаю ти мій, гаю!

А, У, О!

Ходить дощик по полях
І читає по складах:

А, У, О,
А, У, О,

Знай читає по складах.

Він до школи не ходив,
Лиш три літери завчив:

А, У, О,
А, У, О,

Лиш три літери завчив.

Лиш три літери він знає,
А вирощує врожаї,

А, У, О,
А, У, О,
А вирощує врожаї.

ЧОРНЕ МОРЕ

Світить сонце над тобою,
Над гладінню голубою.
Безкінечна і ясна
Голубіє далина.

Віє вітер по простору,
Ти тепер зелене, море,
Наче хвилі по траві,
Наче гриви лісові.

Море, хвилі знов заграли,
Чорним чом тебе назвали,
Я не згоджуюся з цим —
Називайся Голубим!

ЯК СПІВАТИ ЛЮБИШ ТИ

Як співати любиш ти,
Швидко будеш ти рости.

Жайвір цілий день співа —
Під ним колос дозріва.

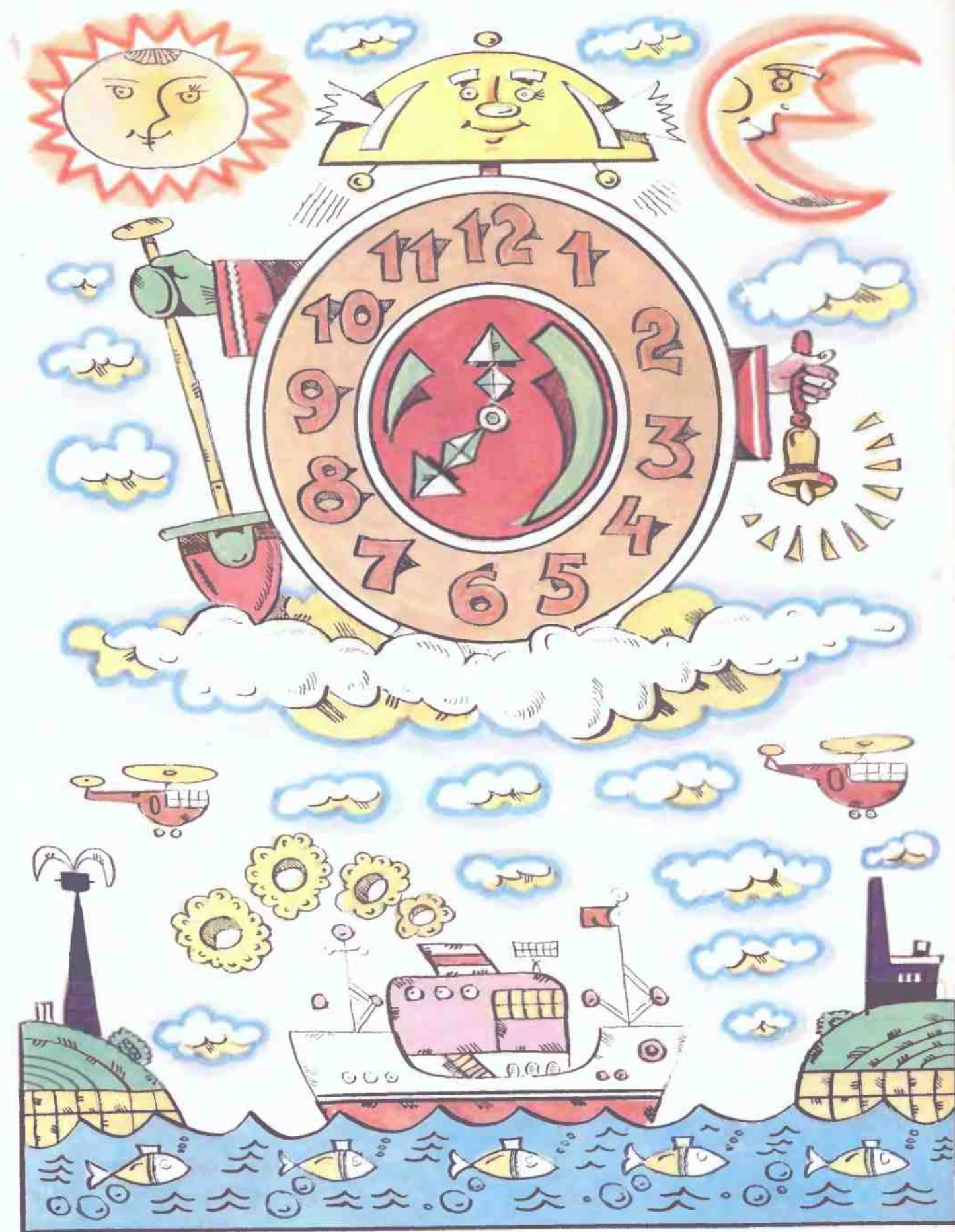
Уночі цвіркун співа —
Над ним місяць дозріва.

Доня пісеньку веде —
Радість мамина росте.

ВЕСНА ПРИЙШЛА

Пролісок білий
Мовить несміло:
— Пахне весною,

Підем зі мною?
— Квітко, вітаю,
Вийду з тобою,
Тільки я ляльку
Візьму із собою.

Пташка-синиця
Лине і мчитьсья:
— Пахне весною,
Підем зі мною?
— Пташко, вітаю,
Вийду з тобою,
Тільки я кицьку
Візьму із собою.

КРАЮ РІДНИЙ МІЙ

Біля дому яворина,
Все село — моя родина,
Краю рідний мій!
Все моє — ліси і ріки,
Мова, дана нам навіки,
Краю рідний мій!

В мене є свій край билинний,
Де народ такий гостинний,
Краю рідний мій!
Я люблю твої простори
Аж до зір і понад зорі,
Краю рідний мій!

КОТРА ГОДИНА?

Як зріла малина,
Рум'яниться схід.
Двірник на світанні
Мете пішохід.

— Дідусю, скажіте,
Година котра,
Година котра,
Чи пора?

Годинник іде на руці в двірника,
Працює у згоді з рукою рука:

— Ти, синку, дивись:
Починається днина —
Рожева година,
Рожева година.

Синіє повітря
В просторі морським,
Рибалка на веслах
В човні голубім.

— Рибалко, скажи-но,
Година котра,
Година котра,
Чи пора?

Поскрипують весла в рибалки в руках,
І човен по морю продовжує шлях:

— Дивися навкруг:
Голубіє картина —
Блакитна година,
Блакитна година.

В зеленому лісі
Квітки лісові,
Гуляє коса
У зеленій траві.

— Скажи-но, косарю,
Година котра,
Година котра,
Чи пора?

Годинник швиденько іде-цокотить,
Даремно косу косарю не спинить.

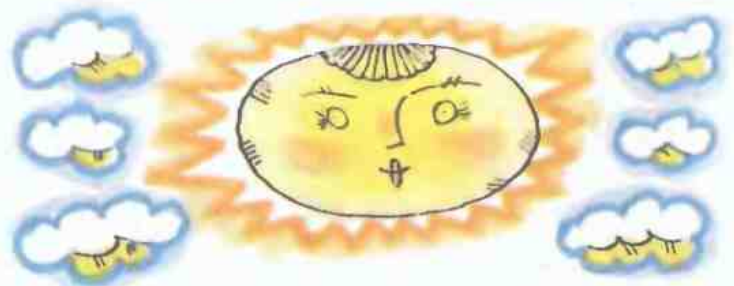
— Ти, хлопче, дивися:
Заклечана днина —
Зелена година,
Зелена година.

Зустрівся нам ледар —
Лежить у садку,
Неначе ведмідь той
Хропе в холодку.

— Послухай-но, чуєш,
Година котра,
Година котра,
Чи пора?

Доба вже минула, як ледар тут ліг,
Ні разу очей він розплющить не зміг:

Чого розкричався,
Ти що за людина?
Та ж темна година,
Темна година.

ВІЗЬМІТЬ ІЗ СОБОЮ

Шофер, візьми мене з собою,
Шахтар, візьми мене з собою,
Сівач, візьми мене с собою,
Моряк, візьми мене з собою,
Косар, візьми мене з собою,
Поштар, візьми мене з собою...
Візьміть з собою — всім кажу,
З ледащом тільки не дружу,
Бо ледацюга любить спати,
Куди ж мене він зможе взяти?

ДОБРИЙ РАНОК!

У погожому світанні,
У ранковому тумані
Пташкам весело співається,
Люди добрі прокидаються.
Добрий, добрий ранок!

Деревце росою вмилось,
У віконце задивилось,
Наче хоче привітатися:
— Час тобі вже прокидатися!
Добрий, добрий ранок!

ВИНОГРАДНА ЛОЗА

Виноградину-лозину
Посадили коло тину —
Повилась вона по нім,
А із тину та на дім,
Далі вгору по антені
Злізли пагони зелені.
Аж на сонячний промінчик
Зачепила ніжний кінчик.
І радіє любе сонце —
Дозріва налите гронце.

МАМО, ЧОМУ?

— Чом у тебе у косі ясна
Забіліла раптом сивина?
— Од любові, од тривоги, надій:
Ти ж один у мене, синку мій.

— А в бабусі голова біліш —
Тож мене бабуся любить більш?
— В неї діти — доньки та сини,
Додають, сердешній, сивини.

— Чом же тьотя біла, як зима —
В неї ж діток не було й нема?
— Так, синочку, біла геть вона,
Від самотності у неї сивина.

НАША МОВА

Соловей мовчить на дубі
У годину вечорову —
Зачудовано і любо
Слуха нашу рідну мову.

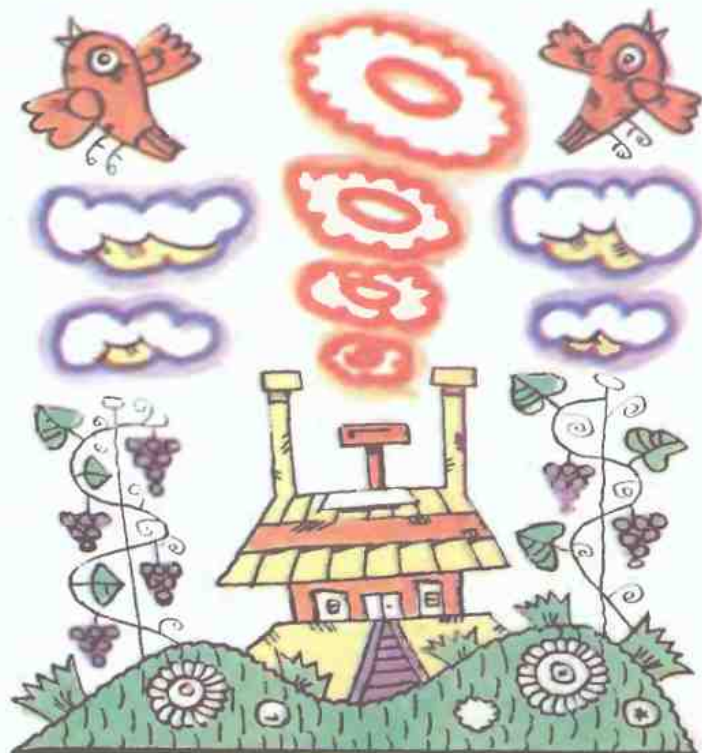
І коли б він став шукати
Слів до пісні чарівної,
То набрав би їх багато
З мови нашої живої.

БІЛА ВИШНЯ

— Біла вишне, всіх чаруєш
Квітами в росі,
Як ти днюєш і ночуєш
На одній нозі?

— Відповім, хлопчино любий,
На слова твої:
Є у мене ніг багато —
Корені мої.

Міцно землю обхопили
Дорогу мою,
Через те ж то, мій синочку,
Прямо я стою!

СОН

— Що ти бачила у сні,
Уві сні?
— Синку, ти наснивсь мені,
Ти мені.

— Де ж то я у сні гуляв,
Де гуляв?
— Вишні з гілочок зривав,
Знай зривав.

— Ну а вишні ті кому,
Ну кому?
— Ой, синочку, не збагну,
Не збагну.

— Моїй мамі дорогій,
Дорогій...
— Ну, рости, хороший мій,
Рідний мій!

В ТЕБЕ, ТРАВИЧКО, ТАКОЖ Є МАТИ?

В тебе, травичко, також є мати?
Є кому слово любові сказати.
Тож, як почнеш навесні зеленіти,
Шли своїй мамі зелені привіти.

Квітко, у тебе також є мати?
Є кому слово любові сказати.
Тож, як почнеш у саду майоріти,
Шли своїй мамі червоні привіти.

Зіронько, в тебе також є мати?
Є кому слово любові сказати.
Тож, як у небі почнеш ти горіти,
Шли своїй мамі вогнисті привіти.

Я ЛЮБЛЮ

Я люблю, коли струмочки
У ярку збігаються.
Я люблю, коли синиці
На гілках гойдаються.

Я люблю каміння біле
Над ясними ріками,
Я люблю короткий дощик
З довгими повіками.

Я люблю в вечірнім небі
Ріг ясного місяця,
Я люблю, коли у житі
Мак червоний світиться.

КРИНИЦЯ

Гриць весь день копав землю,
Викопав малу криницю.
В ній водиця-джерелиця,
В спеку хочеться напитися.

Ми пили — вже й годі пити,
Ждем — зозуля прилетить.
Скаже, випивши водиці:
«Кращої нема криниці!»

СЛІПЕ ПТАШЕНЯ

— А яка берізка, мамо,
Де ми сіли поспівати?
— Біла й гарна. Та пора вже
Нам у вирій відлітати.

— А яке це, мамо, біле?
Наче вітер над лугами?
— Біле й чисте, мій синочку,
Як сльоза в твоєї мами.

— Як же ми з тобою, мамо,
Знов повернемося на літо?
Як же зможу я наосліп
В рідний край назад летіти?

— Де загубиш ти сльозину,
Там зросте берізка, сину.
І вона тобі малому
Вкаже рідний шлях додому.

ДЕРЕВО

Дружить дерево з людьми —
Простяга гілки: візьми!

Не обділює нікого —
Ні старого, ні малого.

В листі декілька плодів
Залишає для птахів.

І в траві плоди ховає —
Для знайомих залишає:

Для гусяток, для жуків,
Для зайців та їжаків...

І нікого не повчає,
Скільки кожен їсти має.

ДРУГ

Друга маєш. Розумієш?
Розумієш?
Яким скарбом володієш,
Володієш?

Бо без друзів, знай, людина,
Знай, людина,
Що без гілок деревина,
Деревина.

Наче квітка без водиці,
Без водиці,
Засихає у землиці,
У землиці.

Пам'ятайте, друга-брата,
Друга-брата
Не купити, не продати,
Не продати.

ПТАШЕНЯТА

— Пташенятка, ви не змерзли?
Віє холод над гніздом.
— Ні, ми ковдрою накриті —
Теплим маминим крилом.

— А коли немає мами,
Дощ із вітром водночас?
— Ну, тоді рідненька гілка
Накриває листям нас.

— А як мами більш не буде,
А як листя опаде?

— Як це мами більш не буде,
Як це листя опаде?!

ВСІ ЛЮДИ

Так на світі повелось —
Завжди хтось чека когось.
Жде бджола — розквітнуть квіти,
Жде ведмідь — медку з дуплянки,
Маму ждуть з роботи діти,
А вона їх — із гулянки...
Як то добре повелось —
Завжди хтось чека когось.

ВЕСНА

Чути перший гуркіт грому,
Лине ластівка додому.
Ручаї туркочуть сині,
Абрикос цвіте в долині.

Перша бджілка вилітає,
Красне сонце прославляє.
Сонце тепле, як яєчко
У пташиному гніздечку.

ЛІТО

Ходить дощ понад лугами
Довго-синіми ногами!
Кап-кап-кап, припусти,
Буде хліб рясний рости!

В мене краплі на руці,
Наче коні-стрибунці.
Як же знає дощик з неба,
Що полить пшеницю треба?!

ДОЩ

Дощик, дощик, дощ лапатий,
Всіх примушує тікати.
Дощик, дощик, тепла злива...
Не сховалась тільки нива.
Та зозуля намокає,

Бо гнізда вона не має,
Та дівча стоїть, регоче —
Вирости великим хоче!

ЯБЛУКО

Вранці раненько хто сонце стрічає,
Личко росою собі умиває?
Щічки його у яскравім рум'янці...
— Яблучко сонце стрічає уранці!

ПІСНЯ ДОЦУ

Шу-шу-шу понад полями,
Понад селами й містами!
По дахах, по травах, листі
Краплі я несу сріблісті.

Кап-кап-кап — лечу в розгоні,
Дітям хлюпаю в долоні.
Рідну землю поливаю —
Через те я так співаю!

ОСІНЬ

Коник хвацько грав на скрипці.
— Ти не грай о цій порі —
Мама щойно задрімала,
То розбудиш: крі-крі-крі.

Коник мовив:
— Добре, хлопче,
Грати зараз полишу,
Тільки й листя із каштанів
Хай не пада: шу-шу-шу!

ЗОРЕ, ЗІРОНЬКО, ЗОРИНО...

Зоре, зіронько, зорино,
Ти приспи мою дитину!
Я ж бо зайнята до ночі,

А вона гойдатись хоче.
Хай-но думає маленька,
Що її колише ненька.

БДЖОЛА

Зум-зум-зум, лечу до саду,
Де захочу, там і сяду.
І нема нікому діла,
Чом я сіла, де схотіла.
Що шукаю? Розкажу:
Мед для вас! Жу-жу, жу-жу.

ВЗИМКУ

Санки мчаться, мчаться, мчаться,
З гірки мчаться, не бояться.
А мороз пече до сліз,
Свище вітер між беріз.

Над селом темніє рано,
До вечері кличе мама.
Пада сніг із висоти:
«Яка гарна, земле, ти!»

ЗНОВУ ЙДЕ НОВИЙ РІК

— Добрий ранок, наш Мартине! *
— Добрий час, моя дитино!
— Йдеш куди, де ти бував?
— Та ялинку купував.
— А куди ж несеш крізь сніг?
— В ліс до себе, у барліг.
— В ліс ялинку? Просто сміх!
— Та ж рубати жалко їх.

ЗАЙЧИК РОУ

Зайчик Роу йде гуляти,
Новорічну ніч стрічати.
В нього білі рукавиці,
Біле поле в сніговиці.

Поки полем зайчик біг,
Рукавичка впала в сніг.
Що робити? Стриб та стриб —
Рукавичку віднайти бі!

Сніг без краю, без початку,
Сумно нашому зайчатку:
— Ет, була б вона не біла,
То в снігах би цих чорніла!

* Молдавани Мартином називають ведмедя.

ЗИМА

Хто на поле і на Кодри *
Стеле білі пишні ковдри?
Зимонька-сестриця,
Наша трудівниця!

Хто мете сніги лапаті
В чистім білому халаті?
Зимонька пригожа,
Лікарка хороша!

ДІД МОРОЗ

- Діду Морозе, ми любимо вас!
- Рад з вами, любі, зустритись не раз!
- Ще коли ждати вас, добрий наш діду?
- Знов через рік я, малята, приїду.
- Чом не частіше у наші краї?
- Я вже старенький, внучата мої.

ДУБ-СВІТЛОФОР

Дуб зелений край дороги став собі поважно,
Черепаша зупинилась, дивиться уважно:

«Світлофор зеленим світить, значить, маю
змогу
Непоквапно і спокійно перейти дорогу».

Та коли назад верталась черепаха пішки,
Світлофор світився жовтим: «Зачекай-но
трішки».

Поки дуб зазеленіє, ждала вона, ждала
Та у панцирі своєму міцно задрімала.

Цілу зиму черепаха спала під сосною,
Перейшла дорогу знову тільки лиш весною.

НА ГОРАХ

Горами ввечері
Ходять отари —
Хмари, як вівці,
Вівці, як хмари.

Одні там пасуться, шукають води,
На травах лишають молочні сліди.

А інші по обрію котять грозу,
Лишають на травах погожу росу.

* Кодри — гори

ДІВЧИНКА

Є у дівчинки косички,
У косичках банти-птички.
Є хлопчина-задерика,
Що за бант постійно смика.
Строгий тато є в хлопчини,
А у тата є лозина.
Та не чути від дівчиська
Ні словечка про хлопчиська!

КАРТОПЛИНИ

І великі, і малі —
Всі гуртом лежать в землі,
Наче вівці у оборі,
Як жара стоїть надворі.

ВОВЧЕНЯ

Лікар Лев прийшов до хати
Вовченя полікувати.
— Покажи язик, — прохає.
Воно зуби вишкіряє.

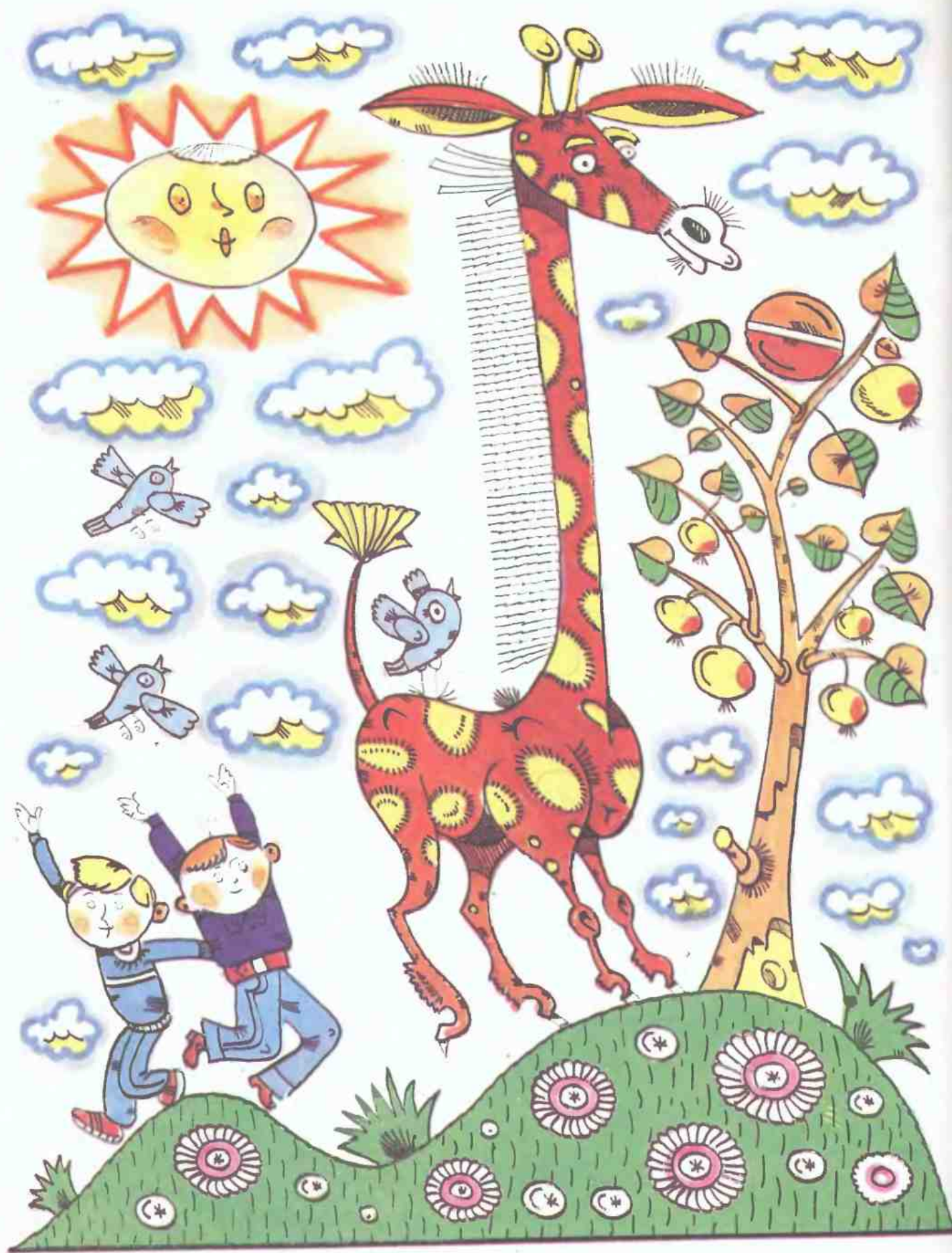
ТАТО

Сад зелений, а у ньому
Гордий дуб шумить гілками.
Дім красивий, а у ньому
Любий тато наш із нами.

МАМА

Нас голубить рідна ненька,
З хмари сонце вирина.
В небі сонечко одненьке,
І матуся в нас одна.

СЕСТРИЧКА

В мене є мала сестричка,
Зовсім-зовсім невеличка.
Ще не вимовить ні слова,
Сміх — її єдина мова.

СТРУМОЧОК

— Ти куди біжиш донині?
— До ріки, що у долині.
— А коли ти спиш, бистренький?
— А ніколи, мій маленький.

КАВУНЧА

Я спитав у кавунчати:
— Можна в гості завітати? —
Обізвалося до мене:
— Ще не можна! Я зелене.

РАВЛИК

Вже сонце заснуло, поснули пташки,
Розказую сам собі в хаті казки.
Чомусь ті казки невеселі й сумні,
Нерадісно жити самому мені.

ЖИРАФА

М'яч стрибав угору-вниз
Та й на яблуні завис.
Підійшла жирафа, стала,
М'яч і яблуко дістала.

МОРКВА

І солодка, й соковита,
І пахуча, й смаковита.
Як не віриш, то в зайчати
Постарайся запитати.

МУРАШКИ-ФУТБОЛІСТИ

Всіх мурашок двадцять дві,
Двадцять дві,
По траві м'яча ганяють,
По траві.

Як ударила одна —
Ох удар!
М'яч помчався просто в небо,
Вище хмар!

Поки з неба пада м'яч
У траву,

Роблять всі вони перерву
Трудову.

У мурашнику працюють
Всі гравці.
Браво, браво, футболісти,
Молодці!

КОНИК-СТРИБУНЕЦЬ У МІСТІ

В місто коник прискакав,
Цілий день траву шукав.

Став сюрчати він тоді
В дідусевій бороді.

Дід сердитий бритву взяв,
Геть всю бороду обтяв.

Тільки носа щось лоскоче —
В вусах коник знов сюркоче.

КОЛО МОРЯ

Хвиля холодом жене,
Не зляка вона мене.

«Браво, хлопчику!» — солоні
Плещуть хвилі у долоні.

Наче в ладки граються —
Так і зігріваються.

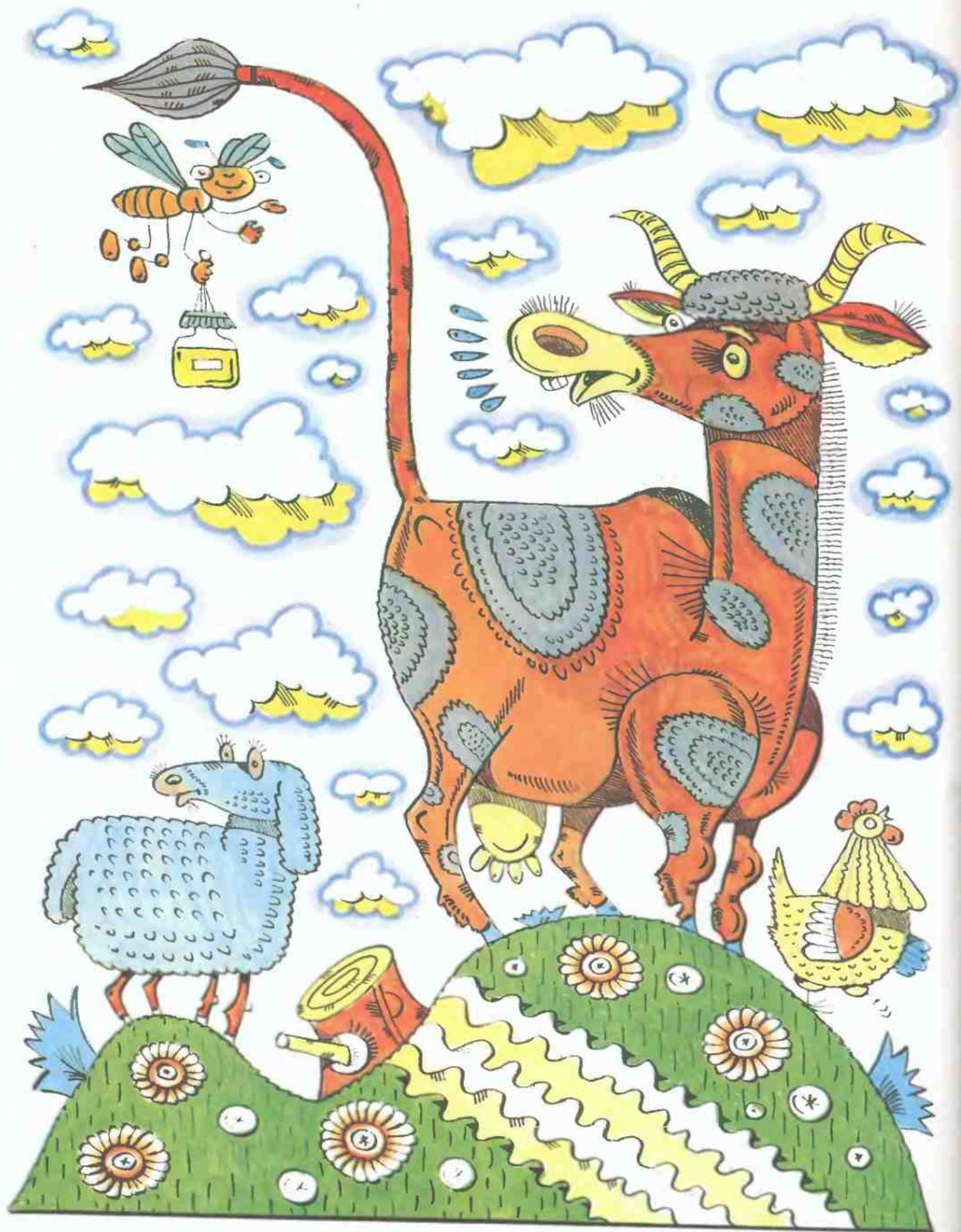
ЛІЧИЛОЧКИ

Сходить місяць з-за вершин.
Скільки місяців? Один!

Рву я квіти у траві.
Скільки рук у мене? Дві!

Два гравці стають до гри.
Скільки всіх зі мною? Три!

Вибіг котик із квартири.
Скільки ніг в ката? Чотири!

В зірки промені горять.
Скільки їх у зірки? П'ять!

ХМАРКА

— Хмарко біла, хмарко дальня,
Ти чому така печальна?
— Був у мене брат-струмок,
А тепер чомусь замовк.

ХТО?

Куд-кудак! Пшоно клює.
Хто яєчка нам дає?..

Му! Пасеться, воду п'є.
Молоко нам хто дає?..

Ме-ке-ке! Сінце жує.
Хто нам вовну віддає?..

Ззз! По квітах знай снує.
Хто медок нам віддає?..

ХТО ВОНА?

Влітку в платтях з бахромою
І роздягнена зимою.
Золотих зубів ряди,
Хто вона, вгадаєш ти?

(Кукурудза)

ЗАГАДКА БЕЗ КІНЦЯ

Який струмочок повсякчас
Співає ніжно коло нас?
Мамин голос.

А що солодке знаєш ти,
Чого в крамниці не знайти?
Мамині уста.

Яке колосся золоте
Униз вершечками росте?
Мамині руки.

Які сніги постійно йдуть,
Які сніги не розтають?
Мамина сивина.

Які дві зірки, знаєш ти,
Завжди нам сяють з висоти?
Мамині очі.

Які поля з кінця в кінець
Зорали сльози навпростець?
Мамине лице.

А що широке, як земля,
Та не займа чужі поля?
Мамина душа.

МАМА

Скрізь встигає — в полі й дома,
Не бере її втома.
Її руки ні хвилини
Спокою не знають,
Роси вранішні й вечірні
На неї спадають.

ЩАСТЯ МАТЕРІ

Легенька-легесенька ти,
Така, що могла б під зорею
По колосу нивами йти —
Між небом іти і землею.

На очі тривога сплива,
Та щастя на тебе чекає —
Ім'я твоє шепче трава,
Зоря твої думи читає.

ТИХО-ТИХО-ТИХО

У полях плывуть тумани
Тихо-тихо-тихо,
Наче сплю, і ходить мама
Тихо-тихо-тихо.

В небі сонце сходить рано
Тихо-тихо-тихо,
Наче сплю, і ходить мама
Тихо-тихо-тихо.

МАМИН ПОРТРЕТ

Я протру і скло, і раму,
Через те, що в рамі — мама,
Я протру чистенько раму:
Бо люблю я дуже маму!

ХЛОПЧИК У МАМИНИХ ОЧАХ

Глянь, сидить маленький хлопчик
У очах моєї неньки!
Він на мене дуже схожий,
Лиш манюсінський-маленький.

Вже мені тепер без нього
Не прожити — добре знаю.
Тільки день його не бачу,
То скучати починаю.

Вже надворі вечоріє,
Вже пора малому спати.
Віками у довгих віях
Малюка накрила мати.

Тихо в домику-горішку.
Потемніло до світанку.
Ось і я засну напевно,
На добраніч. Аж до ранку.

ДІДУСЬ

Він говорить, як із нами,
Із ягнятами й квітками.
Наче колос, він зігнувся...
Я люблю свого дідуся.

КВІТИ ДНЯ

Рожева квітка — ранок,
А жовта — то обід,
А синя квітка — вечір...
Люблю цих квітів цвіт!

СОНЕЧКО

— Скільки, сонечко моє,
Промінців у тебе є?
— Я не знаю, скільки їх,
Знаю, вистачить на всіх!

— А людей скількох же ти
Зігриваєш з висоти?
— Я рахунку не вело —
Всім даю своє тепло!

ПРОЛІСОК

В гаю пролісок цвіте,
І ніхто не зна про те.
У тумані, як в диму —
Дуже страшно самому.

Та розтав туман. Прозорі
Зацвіли у небі зорі.
Радий пролісок у гаї:
«Ні, не сам я розквітаю!»

ЛИЙСЯ, ДОЩИКУ!

Лийся, дощ червоний,
Лийся, дощик жовтий,
Лийся, дощик синій,
Синій та зелений.

Щось не йде червоний,
І не ллється жовтий,
І не ллється синій,
Синій та зелений.

От візьму я фарби,
Небо розмалюю —
У червоне й жовте,
В синє та зелене.

Піде дощ червоний,
Піде дощик жовтий,
Піде дощик синій,
Синій та зелений.

ПІСЛЯ ДОЩУ

Тури-бури, тари-бари,
Дощ пройшов — і зникли хмари.

Синє небо понад краєм,
А на нім веселка грає.

Світ ясний в нове прибрався,
В молоці немов скупався!

ТРАВА

Росточок травинки пробивсь коло плоту,
Мурашка до нього: «Берись за роботу».
Травинка сказала на тії привіти:
«Робота моя на землі — зеленіти!»

ТИ КУДИ-НО ЛИНЕШ, ХВИЛЕ?

- Ти куди-но линеш, хвиле?
- В рідне море, море миле!
- Що ти хочеш, деревино?
- Неба й сонечка, людино!
- А кого ти ждеш, пороже?
- А тебе, маля хороше!
- Красно дякую, поріжку.
- Я тобі цілую ніжку.

ЇЖАЧОК

Заспівав їжак: ля-ля!
Світить сонечко здаля.
Любе сонечко, світи,
Наливай рясні плоди!
Нині я спішу в сади —
Там збиратиму плоди.
Любе сонце, я і ти —
Ми з тобою, як брати!

ЗАЙЧИК

В гай зайчисько пострибав,
Скік-скік-скік,
Там сопілку змайстрував,
Скік-скік-скік!

Раптом чує крізь розмай:
— Ква-ква-ква,
На весіллі ти заграй,
Ква-ква-ква!

А за те тобі у дар,
Ква-ква-ква,
Буде муха та комар,
Ква-ква-ква!

— Жабко, жабко, побіжу,
Скік-скік-скік,
Жінці я своїй скажу,
Скік-скік-скік.

ПІСЕНЬКА ЖАБЕНЯТ

Довго в школі ми учились,
Ква-ква-ква,
Та лічити не навчились,
Ква-ква-ква.

Не тому, що ми не здібні,
Ква-ква-ква,

Нам рахунки не потрібні,
Ква-ква-ква.

Бо немає в нас нітрішки,
Ква-ква-ква,
Ні цукерок, ні горішків,
Ква-ква-ква.

Довго в школі ми учились,
Ква-ква-ква,
Та лічити не навчились,
Ква-ква-ква.

МІЙ КОРАБЛИК

Грім гуркоче, ллється злива,
Ой, яка гроза жахлива!
Вже залита вся земля,
Я змайструю корабля.

По нитках дощу я вище
Піднімусь, де вітер свище.
Я на палубі, мені
Чорні хмари не страшні.

Ой, а як спущусь згори —
Рвуть нитки пругкі вітри.
Тільки я не побоюсь,
Вниз по райдузі спущусь!

ЛАСТІВКА

— Вікна й двері розчиняю,
Чірлі-чірлі-чірлі,
Ластівко, тебе вітаю,
Чірлі-чірлі-чірлі.
Хліба дам тобі, мала,
Чірлі-чірлі,
І водиці з джерела,
Чірлі-чірлі.
— Я б прилинула із неба,
Чірлі-чірлі-чірлі,
Щоб тебе зустріти в себе,
Чірлі-чірлі.

Та малесенький мій дім,
Чірлі-чірлі,
Не помістишся ти в нім,
Чірлі-чірлі.

ВРАНЦІ

Заспівав малий їжак:
— Сонце, знає тебе всяк,
Всіх нас грієш з висоти,
Яблука рум'яниш ти,
Ту-ру-ру...

Ти рум'яниш, я їх їм,
Гладиш поглядом своїм,
Усміхаєшся щодня,
Мабуть, я твоя рідня,
Ту-ру-ру...

Яблука зібрали ми,
Сонце, яблечко візьми!
— Ні; я дякую, їжак,
Віднеси малятам. Так.
Ту-ру-ру...

КАЧУР

Качур на імення Мак
На базарі
В торгівців шукає мак,
Знай питає:
«Мак-мак-мак?»
Нема маку,
Не знайти його ніяк!
Наш господар
Засмутився,
Запечалився до сліз.
На закуску
Лиш капустку
Своїй качці він приніс.

Нарікає качка Мак:
— Що ж робити,
Що ж робити, як же так,
В пиріжки кладу я мак,
Не капусту,
Не капусту, тільки мак!
Розходилась,
Розсварилась,
Надулася і мовчить.
Оглянулась,
Усміхнулась,
Значить, качуру простить!

* Дойна — молдавська народна пісня.

** Хора — молдавський танок.

ЛЮЛІ, ПТАШКО

Люлі, пташко, люлі, тихше...
Тебе мама заколише,
Тебе мама заколише
На шовкових довгих віях,
На своїх солодких мріях
І на колосі пшениці,
На водиці-хитавиці,
На нічній зірниці,
На пахучім цвіті саду,
На лозинах винограду,
На листку, як на долоні,
В малиновім дзвоні,
На диханні теплім дойни*,
І на плавнім ритмі хори**,
На сотах бджолиних,
Вітах тополиних,
На вишитій попоні,
На татовім безсонні,
На цій землі, яку люблю,
Яку тобі я віддаю,
Люлі-люлі-лю.

ВЕРЕДЛИВЕ КОЗЕНЯ

Мекає, не хоче
Травки лугової:
— Не смачна зелена,
Дайте голубої.

Чи хоч би пучечок
Жовтої травиці!
— Козеня, чекай-но
На такі гостинці.

Восени пожовкне
Травка під тобою,
Іній її вкриє —
Стане голубою.

ВИПЛИВИ, РИБКО

Рибко, випливи на став,
Рибко, припливи,
Щоб Калін тебе спіймав,
Рибко, припливи,

Він тобі спасибі скаже,
Та бабусі лиш покаже,
Рибко, припливи!

Скільки ще на тебе ждять,
Рибко, припливи,
Ти дозволь тебе впіймать,
Рибко, припливи,
Я тебе, мала рибчино,
У ставочок знову кину,
Тільки припливи!

МІЙ СТРУМОК

Мій струмок-дзюркоток,
Прохолодний, мов льодок,
Ти дзвениш, немов крижинка,
Синя веселинка,
Мій струмок!

Мій струмок-дзюркоток,
Ти солодкий, як медок,
Я губами доторкнуся,
Сили наберуся,
Мій струмок!

Мій струмок-дзюркоток,
Ти звучиш, немов сюрчок,
Мов крильце, тремтиш, тремтиш,
Поміж травкою біжиш,
Мій струмок!

БОЯГУЗЛИВЕ ЩЕНЯ

— Ти, щеня, таке красиве,
Та чому таке лякливе?

Геть помчалось з двора,
Бо злякалось комара.

— Я боюся — у дворі
Дуже жалять комарі.

КОРАБЛИК

Крикнув другу Григораш:
— Вже приплив кораблик наш.

Стій, кораблику, в цей час,
Поклонись весні від нас!

Квіти дивляться услід,
Шлють кораблику привіт.

Відправляйся, в добру путь,
Тільки нас ти не забудь!

ЯК УМИВАЮТЬСЯ ЇЖАКИ

Ще спросоння коло пня
Вмилося їжаченя.
Їжачиха-мама з миски
Повмивала діткам писки.

Тільки спину, тільки спину
Не потре своєму сину.
Ходить росами тваринка,
Та немита в неї спинка.

Тільки дощики раптові
Вмиють спинку їжачкові.

Тож, як бачимо ми з вами,
Кепські справи з їжаками.
Ой, малята, добре як,
Що ніхто з вас не їжак!

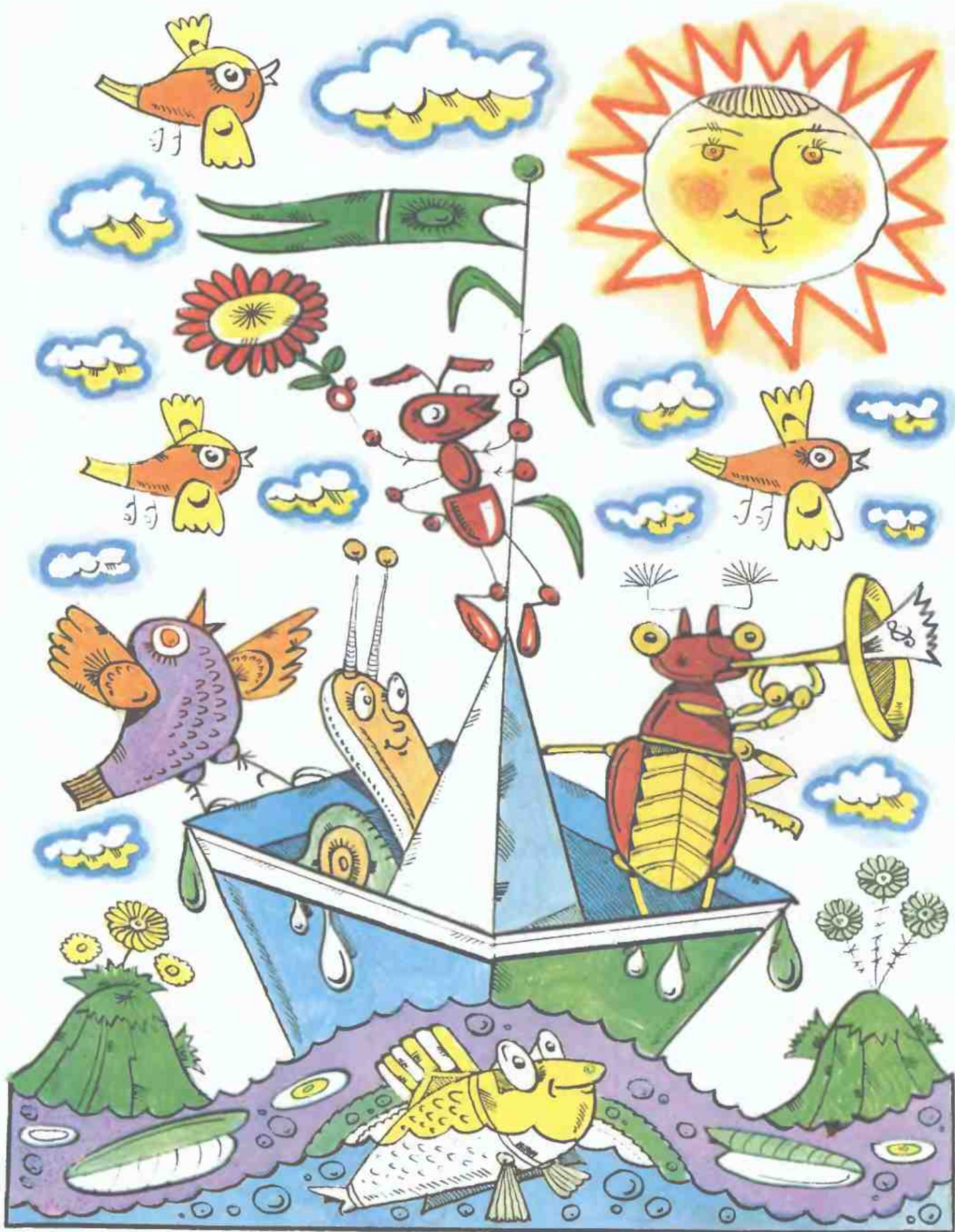
ЖАБА В МІСТІ

Чи болото, а чи грязь,
Ква-ква-ква,
Жаба в місто подалась,
Ква-ква-ква.

Нарядилася й пішла,
Ква-ква-ква,
Густо брови підвела,
Ква-ква-ква.

Та на вулицях, те знай,
Ква-ква-ква,
Здивувалася украй,
Ква-ква-ква.

— В місті жити неохота,
Ква-ква-ква,
Ні калюжі, ні болота,
Ква-ква-ква.

БДЖОЛА І КВІТКА

— Жу-жу-жу,— дзизчить бджола
На околиці села.
Ось красива квітка біла,
То ж вона на неї й сіла.

Квітка трохи помовчала
І стебельцем похитала.
— Що ти робиш, біла квітко?
— А тебе гойдаю, бджілко.

Ти все поле облітала,
Скільки меду назбирала.
Медом я не пригощаю,
То хоч трішки погойдаю.

СОЛОВЕЙКО

Ліс зелений, ліс барвистий
Повен солов'їним свистом.

В солов'я до співу хист,
Бо великий він артист.

Він співає безкоштовно,
Ліс заслухався. Чудовно!

ЧИ МОЖНА ЗАЙТИ?

Стукає дощик у парасолю:

— Тук-тук-тук,
чи можна зайти?

— Ні, почекай-но,
іди собі, друже!

Стукає дощик у шифер покрівлі:

— Тук-тук-тук,
чи можна зайти?

— Ні, почекай-но,
іди собі, друже!

Стукає дощик у ниву зелену:

— Тук-тук-тук,
чи можна зайти?

— Щиро вітаю, іди-но до мене!
Жду тебе, друже!

МОЯ МАМА — ЛІКАР

Шприц у маминих руках,
Друже, ти забудь про страх.
Будь веселим, як і я —
Це ж бо матінка моя!

ВІТЕР

По снігу дівча гуляло,
Слово «мама» написало.

Налетів сердитий вітер
І затер тих кілька літер.

Звідки злomu вітру знати,
Що то значить: мама, мати.

У ТРОЛЕЙБУСІ

В троллейбус заходить хлопчисько-ласун,
Тримає в руках величезний кавун.
Аж крекче кавун від таких перемін —
В троллейбусі вперше катається він.

КРАН

На стіні блискучий кран,
Золотистий чистий кран.
Поверну — вода поллється,
Срібним дзвоником озветься:

Дінь,
Дінь,
Дінь!

Устає матуся рано,
Відкрива на кухні крана,
Кличе-кличе на урок
Веселенький мій дзвінок:

Дінь,
Дінь,
Дінь!

Я щоранку рано-рано
Чую чистий голос крана.
Він співає: «Пора до школи!»
Я не спізнююсь ніколи.

Дінь,
Дінь,
Дінь!

ДО, РЕ, МІ

Три було веселуни,
Друзі здружені — свої,
Три цікаві пустуни —
До, Ре, Мі.

Ворог злий на них напав,
День і ніч гримлять бої.
Стали як один до лав
До, Ре, Мі.

Сміло, браття, всі у путь!
Не біда, що ми самі!
Злого ворога женуть
До, Ре, Мі.

Військо знищили вони.
Задзвеніли знов пісні!
Йдуть героями з війни
До, Ре, Мі.

МОЯ МАМА — ЛИСТОНОША

Гляну в сумку я до мами,
Чи немає телеграми.
Звідти грушу я дістав...
Ой, цікаво, хто ж прислав?

ПОВІКИ

Я до мами пригорнуся
І повіками торкнуся.
Ви, повіки, не моргніть,
Мою маму не збудіть!

МАМИН ДЕНЬ

Пролісочок нерозквітлий
На галявці зріс.
Я його на свято рідній
Матінці приніс.

І мене із ним так ніжно
Мама обняла,
Що аж пролісок розквітнув
Від її тепла.

ЦВІРКУНЕЦЬ

У царя скрипаль-цвіркун,
Ті-лі-лі,
Не жалів смичка і струн,
Ті-лі-лі.

Ніс додому залюбки,
Ті-лі-лі,
Повну скрипочку муки,
Ті-лі-лі.

Та прийшов уранці цар,
Ой-ой-ой,
Свій назад забрати дар,
Ой-ой-ой.

Бо як він його давав,
Ой-ой-ой,
То веселий був, мовляв!
Ой-ой-ой.

ЇЖАКІВ БАРАБАН

Бив їжак на барабані,
Бум-бум-бум,
Від смеркання до світання,
Бум-бум-бум.

За плечима з барабаном,
Бум-бум-бум,
Ходить садом за парканом,
Бум-бум-бум.

Яблука збирав росисті,
Бум-бум-бум,
Барабан забув у листі,
Бум-бум-бум.

З яблунь яблука дорану,
Бум-бум-бум,
Били все по барабану,
Бум-бум-бум.

А маленьке зайченя,
Бум-бум-бум,
Не заснуло аж до дня,
Бум-бум-бум.

РИБКА

У ставку вода холодна,
Рибка ж одягу не має
Та, напевно, ще й голодна,
А сказати як — не знає.
Рибко, рибко!

Мо', вона й не спала з ночі,
Все від щук тікала швидко,
Може, в неї плачуть очі,
Та в воді того не видно.
Рибко, рибко!

ПОРОСЯТКО

Поросятко спохватилось:
«Ой, давно я вже не милось!
Я ж чистеньким бути мушу».
Та й залізло у калюжу.

ЯВІР

Яворе тінистий,
Яворе вітистий,
Стукни гілкою в вікно,
Я на тебе жду давно.
Яворе, мій брате,
Завітай до хати,
Рідну маму край вікна
Будем ждати дотемна.

З М І С Т

Пісня про маму	3	На горах	21
Квітка добра	3	Дівчинка	21
Любий край. <i>Пісня-гра</i>	3	Картоплини	21
Новий дім	5	Вовченя	21
Рідна мова	5	Тато	21
Хліб	5	Мама	21
Листя також очі має	7	Сестричка	23
Листи	7	Струмочок	23
Хмаринка	7	Кавунча	23
Дні тижня	7	Равлик	23
Біля моря	7	Жирафа	23
Хмарка і веселка	9	Морква	23
Колискова	9	Мурашки-футболісти	23
Пори року. <i>Пісенька-гра</i>	9	Коник-стрибунець у місті	23
На кого?	9	Коло моря	23
Усі прокинулись	11	Лічилочки	23
Весною	11	Хмарка	25
Гай-гайок	11	Хто?	25
А, У, О!	11	Хто вона?	25
Чорне море	11	Загадка без кінця	25
Як співати любиш ти	11	Мама	25
Весна прийшла	11	Щастя матері	25
Краю рідний мій	13	Тихо-тихо-тихо	25
Котра година?	13	Мамин портрет	25
Візьміть із собою	15	Хлопчик у маминих очах	25
Добрий ранок!	15	Дідусь	27
Виноградна лоза	15	Квіти дня	27
Мамо, чому?	15	Сонечко	27
Наша мова	15	Пролісок	27
Біла вишня	15	Лийся, дощику!	27
Сон	17	Після дощу	27
В тебе, травичко, також є мати?	17	Трава	27
Я люблю	17	Ти куди-но линеш, хвиле?	29
Криниця	17	Їжачок	29
Сліпе пташеня	17	Зайчик	29
Дерево	19	Пісенька жабенят	29
Друг	19	Мій кораблик	29
Пташенята	19	Ластівка	29
Всі люди	19	Вранці	31
Весна	19	Качур	31
Літо	19	Люлі, пташко	31
Дощ	19	Вередливе козеня	31
Яблуко	20	Випливи, рибко	31
Пісня дощу	20	Мій струмок	33
Осінь	20	Боягузливе щеня	33
Зоре, зіронько, зорино...	20	Кораблик	33
Бджола	20	Як умиваються їжаки	33
Взимку	20	Жаба в місті	33
Знову йде Новий рік	20	Бджола і квітка	35
Зайчик Роу	20	Соловейко	35
Зима	21	Чи можна зайти?	35
Дід Мороз	21	Моя мама — лікар	35
Дуб-світлофор	21	Вітер	35
		У троллейбусі	35
		Кран	35
		До, Ре, Мі	35
		Моя мама — листоноша	37
		Повіки	37
		Мамин день	37
		Цвіркунець	37
		Їжаків барабан	37
		Рибка	39
		Поросятко	39
		Явір	39

